COLEGIUL DE DISCIPLINĂ ȘI ETICĂ
din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor

H O T Ă R Â R E A nr. 3-174/2026 din 28 octombrie 2026 cu privire la examinarea contestației domnului Anatolie Dumbravă împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 02.06.2026, adoptate în privința procurorului din Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Dumitru Rață

Președintele ședinței: *Alexandru Lozan*
Membrii Colegiului prezenți: *Viorel Beiu, Constantin Șușu, Vitalie Sîli, Mihaela Pascal*
Membrul-raportor: *Mihaela Pascal*

examinând, în ședință publică, cu citarea participanților, contestația formulată de Anatolie Dumbravă împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 02.06.2026, prin care a fost dispusă încetarea procedurii disciplinare nr. xxxs/26, în privința procurorului din Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Dumitru Rață, cu participarea contestatorului Anatolie Dumbravă și a reprezentantului Inspecției procurorilor, inspectorul-șef Mircea Roșioru, audiind raportul prezentat de membrul-raportor Mihaela Pascal, pozițiile și explicațiile participanților, examinând contestația și materialele procedurii disciplinare, Colegiul de disciplină și etică –

C O N S T A T Ă:

I. Circumstanțele cauzei și parcursul procedural

1. La data de 13.05.2026, Consiliul Superior al Procurorilor a înregistrat cu nr. xxxx sesizarea formulată de Anatolie Dumbravă, privind pretinse abateri disciplinare săvârșite de procurorul din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Dumitru Rață, în legătură cu exercitarea atribuțiilor procesuale în cauza penală nr. xxxxxxxx.

2. La data de 21.05.2026, sesizarea a fost înregistrată în evidențele Inspecției procurorilor cu nr. unic xxxs/26, iar prin Dispoziția inspectorului-șef nr. xxx din aceeași dată a fost repartizată inspectorului-șef Mircea Roșioru, pentru efectuarea verificării disciplinare. Ulterior, prin decizia din 27.05.2026, la procedura disciplinară a fost conexată o sesizare cu conținut identic, transmisă Consiliului Superior al Procurorilor de către Cancelaria de Stat a Republicii Moldova.

3. Prin sesizarea inițială, Anatolie Dumbravă a reclamat pretinse abuzuri și încălcări ale normelor procesual-penale în legătură cu autorizarea și efectuarea percheziției din 07.12.2025, asupra automobilului Xxxxxxx-Xxxx Xxxxxxxx XXX XXX, cu numărul de înmatriculare XXX XXX, ridicarea și menținerea unor bunuri personale, examinarea cererilor de restituire și pretinsa tergiversare a urmăririi penale, inclusiv după admiterea parțială a cererii de accelerare.

4. Autorul sesizării a invocat și conduita judecătorului de instrucție Ion Dadu și a ofițerului de urmărire penală Xxxxxx Xxxxxx. Inspecția procurorilor a delimitat însă obiectul verificării, reținând că atribuțiile sale se circumscriu examinării eventualelor

abateri disciplinare săvârșite de procurorul Dumitru Rață, în timp ce verificarea conduitei judecătorului și a ofițerului de urmărire penală intră în competența altor autorități.

5. Din materialele administrate rezultă că, urmărirea penală în cauza nr. xxxxxxxx a fost pornită la data de 22.01.2025 de către organul de urmărire penală al Direcției urmărire penală a Inspectoratului Național de Investigații, în baza unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352[1] alin. (1) Cod penal, referitoare la falsul în declarații.

6. Potrivit ordonanței de pornire a urmăririi penale, fapta investigată privea acțiunile lui Xxxxxx Xxxxxx din 06.09.2024, în legătură cu automobilul Xxxxxxx XXX XXX, cu numărul de înmatriculare XXXX XXXX. Conform materialelor cauzei, după reținerea de către Agenția Națională Transport Auto a certificatului de înmatriculare și a unei plăcuțe de înmatriculare, Xxxxxx Xxxxxx ar fi declarat necorespunzător adevărului pierderea plăcuței, urmărind obținerea altor plăcuțe și continuarea utilizării vehiculului.

7. În cursul urmăririi penale a fost identificat și automobilul Xxxxxxx-Xxxx Xxxxxxxx XXX XXX, cu numărul de înmatriculare XXX XXX, utilizat de Anatolie Dumbravă. În materialele care au fundamentat dispunerea percheziției se menționa că automobilul respectiv ar fi fost utilizat și de Xxxxxx Xxxxxx, împrejurare avută în vedere de organul de urmărire penală pentru efectuarea acțiunii procesuale.

8. La data de 27.11.2025, ofițerul principal de urmărire penală Petru Căpățînă a emis ordonanța privind efectuarea percheziției în automobilul respectiv, în vederea depistării și ridicării cererilor și declarațiilor adresate Agenției Servicii Publice, a răspunsurilor acesteia, plăcuțelor de înmatriculare, înscrisurilor, telefoanelor mobile, mijloacelor financiare fără proveniență justificată și a altor obiecte sau valori susceptibile să prezinte relevanță probatorie.

9. În aceeași zi, procurorul Dumitru Rață a înaintat judecătorului de instrucție demersul privind autorizarea percheziției, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 28.11.2025, pronunțată în dosarul nr. xx-xxxx/2025, demersul a fost admis și a fost autorizată efectuarea percheziției în automobilul Xxxxxxx-Xxxx Xxxxxxxx XXX XXX, cu numărul de înmatriculare XXX XXX.

10. La data de 07.12.2025, în intervalul orelor 06:30–07:50, ofițerul de urmărire penală Xxxxxx Xxxxxx a efectuat percheziția autorizată. Potrivit procesului-verbal, anterior începerii acțiunii procesuale, Anatolie Dumbravă, în calitate de conducător al automobilului, a primit sub semnătură ordonanța privind efectuarea percheziției, iar la final i-a fost înmânată copia procesului-verbal.

11. În rezultatul percheziției au fost ridicate patru telefoane mobile, mijloace bănești în valută străină, două agende cu însemnări manuscrise privind transportarea coletelor și pasagerilor din Republica Moldova în diferite state ale Uniunii Europene, contractul individual de muncă nr. xxx din 04.12.2020 și trei declarații vamale. În cererile formulate de Anatolie Dumbravă a fost indicată suma de 2.800 euro, în timp ce actele ulterioare privind recunoașterea bunurilor în calitate de corpuri delicte consemnează suma de 2.895 euro.

12. Tot la data de 07.12.2025, în cadrul procesului contravențional nr. xxx/2025, în intervalul orelor 08:00–08:10, au fost ridicate automobilul Xxxxxxx-Xxxx Xxxxxxxx XXX XXX, cu numărul de înmatriculare XXX XXX, și coletele depistate în acesta.

Potrivit explicațiilor procurorului Dumitru Rață, această măsură a fost efectuată în cadrul procedurii contravenționale referitoare la presupusa desfășurare ilicită a activității de transport, fiind distinctă de ridicarea bunurilor în cauza penală nr. xxxxxxx.

13. La datele de 08.12.2025 și 12.12.2025, Anatolie Dumbravă a fost audiat în calitate de martor în cadrul cauzei penale. Din materialele examinate nu rezultă că acesta ar fi avut calitatea procesuală de bănuit sau învinuit în cauza penală inițială, împrejurare invocată ulterior în susținerea criticilor referitoare la necesitatea și proporționalitatea măsurilor dispuse asupra bunurilor sale.

14. Începând cu luna decembrie 2025, avocatul Ion Mazur, acționând în interesele lui Anatolie Dumbravă și ale Xxxxxx Xxxxxx, a formulat mai multe plângeri și cereri, solicitând declararea ilegalității și nulității percheziției din 07.12.2025, anularea actelor de ridicare a bunurilor și restituirea automobilului, mijloacelor bănești, telefoanelor mobile, documentelor și coletelor.

15. Prin ordonanța din 15.12.2025, procurorul Dumitru Rață a respins cererea de recuzare a ofițerului de urmărire penală Xxxxxx Xxxxxx, formulată de avocatul Ion Mazur la data de 12.12.2025. Soluția adoptată a fost comunicată avocatului prin adresa nr. xxxxx din aceeași dată.

16. Prin ordonanța din 23.12.2025, procurorul Dumitru Rață a respins plângerile referitoare la percheziție și ridicarea bunurilor, apreciind că susținerile formulate nu erau confirmate de probele existente și nu demonstrau încălcări procedurale. Soluția a fost comunicată avocatului Ion Mazur prin adresa nr. xxxxx din 23.12.2025.

17. Ulterior, în interesele lui Anatolie Dumbravă și ale Xxxxxx Xxxxxx, avocatul Ion Mazur a formulat plângeri în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, solicitând declararea nulității actelor de percheziție și ridicare, anularea ordonanței procurorului din 23.12.2025 și restituirea bunurilor indisponibilizate.

18. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 12.02.2026, pronunțată în dosarul nr. xx-xxxx/2025, judecătorul de instrucție a respins ca neîntemeiate plângerile formulate, inclusiv solicitările privind anularea actelor procesuale referitoare la percheziție și ridicarea bunurilor.

19. La data de 19.02.2026, avocatul Ion Mazur a formulat o nouă cerere privind restituirea imediată a bunurilor ridicate și accelerarea urmăririi penale. Cererea a fost soluționată prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Petru Căpățînă din 04.03.2026, iar procurorul Dumitru Rață s-a expus asupra acesteia prin adresa nr. xxx/25-xxxx din 05.03.2026.

20. La data de 25.02.2026, avocatul Ion Mazur a sesizat judecătorul de instrucție cu o cerere de accelerare a urmăririi penale în cauza nr. xxxxxxxx, solicitând obligarea organului de urmărire penală să adopte într-un termen concret o soluție privind restituirea bunurilor ridicate la 07.12.2025.

21. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 23.03.2026, în dosarul nr. xx-xxx/2026, cererea a fost admisă parțial. Instanța a dispus accelerarea urmăririi penale și a obligat organul de urmărire penală ca, în funcție de circumstanțele stabilite, să adopte, în termen rezonabil, o soluție privind posibilitatea restituirii bunurilor ridicate în urma percheziției din 07.12.2025.

22. Totodată, judecătorul de instrucție a respins solicitarea privind obligarea organului de urmărire penală să adopte soluția respectivă într-un termen de cel mult cinci zile, fără a dispune restituirea imediată și necondiționată a bunurilor.

23. Din explicațiile prezentate în cadrul verificării disciplinare rezultă că examinarea bunurilor ridicate, planificată inițial pentru data de 30.12.2025, a avut loc la 16.03.2026. Procurorul Dumitru Rață a atribuit această întârziere conduitei procesuale a apărării, împrejurare consemnată de Inspecția procurorilor în decizia contestată.

24. La data de 24.03.2026, în cadrul procesului penal nr. xxxxxxxx, organul de urmărire penală al Inspectoratului Național de Investigații a efectuat ridicarea unor obiecte și documente aflate în materialele cauzei penale nr. xxxxxxxx.

25. La data de 30.03.2026, în baza materialelor procesului penal nr. xxxxxxxx, organul de urmărire penală al Direcției urmărire penală a Inspectoratului Național de Investigații a dispus pornirea unei noi cauze penale, înregistrate cu nr. xxxxxxxx, în temeiul art. 241 alin. (2) lit. b), f) și art. 249 alin. (2) lit. a) Cod penal.

26. La data de 31.03.2026, prin trei ordonanțe emise de ofițerul de urmărire penală Xxxxxx Xxxxx, bunurile ridicate în cadrul procesului penal nr. xxxxxxxx au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte și anexate la materialele cauzei penale nr. xxxxxxxx. Printre acestea se regăsesc mijloace bănești în sumă de 2.895 euro, două agende cu însemnări manuscrise, contractul individual de muncă, trei declarații vamale și patru telefoane mobile.

27. La data de 15.05.2026, cauza penală nr. xxxxxxxx, privind învinuirea lui Xxxxxx Xxxxxx în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352[1] alin. (1) Cod penal, a fost trimisă Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, pentru examinare în fond.

28. În cadrul verificării disciplinare, Inspecția procurorilor a solicitat procurorului Dumitru Rață explicații scrise și documentele relevante privind dispunerea și autorizarea percheziției, ridicarea bunurilor, înregistrarea și soluționarea plângerilor, comunicarea actelor procesuale și executarea încheierii judecătorului de instrucție din 23.03.2026.

29. Procurorul Dumitru Rață a prezentat explicații scrise și înscrisuri în susținerea poziției sale, arătând că percheziția a fost efectuată în baza unei autorizări judecătorești, cererile și plângerile formulate au fost soluționate corespunzător, iar măsurile procesuale contestate au fost supuse controlului judecătoresc.

30. Prin decizia din 02.06.2026, inspectorul-șef al Inspecției procurorilor, Mircea Roșioru, a dispus încetarea procedurii disciplinare nr. xxxs/26 în privința procurorului Dumitru Rață, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

31. În motivarea deciziei, Inspecția procurorilor a reținut că percheziția fusese autorizată de judecătorul de instrucție, cererile și plângerile formulate au fost soluționate și comunicate în termenele procedurale, actele procurorului conțineau elemente de motivare, iar legalitatea măsurilor contestate a fost supusă controlului judecătoresc.

32. Cu referire la executarea încheierii din 23.03.2026, Inspecția a apreciat că intervalul de 53 de zile dintre pronunțarea acesteia și trimiterea cauzei penale nr. xxxxxxxx în judecată corespunde noțiunii de termen rezonabil. De asemenea, a reținut că bunurile a căror restituire era solicitată fuseseră ulterior recunoscute în calitate de corpuri delicte în cauza penală nr. xxxxxxxx.

33. Nefiind de acord cu soluția adoptată, la data de 18.06.2026, Anatolie Dumbravă a formulat contestație împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 02.06.2026, solicitând anularea acesteia, reluarea verificării disciplinare, tragerea la răspundere disciplinară a procurorului Dumitru Rață, restituirea bunurilor și sesizarea organelor competente cu privire la pretinsele abuzuri.

34. Prin notificarea din 02.10.2026, procurorul Dumitru Rață a fost informat despre stabilirea ședinței Colegiului de disciplină și etică pentru data de 07.10.2026, în vederea examinării contestației formulate de Anatolie Dumbravă.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

35. Prin contestația formulată împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 02.06.2026, Anatolie Dumbravă a solicitat anularea acesteia și reluarea verificării disciplinare în privința procurorului Dumitru Rață, susținând că verificarea efectuată de inspectorul-șef a fost incompletă, superficială și insuficient motivată.

36. În principal, contestatorul a invocat pretinsa nelegalitate a percheziției din 07.12.2025, arătând că aceasta a fost efectuată asupra unui automobil utilizat de o persoană care avea exclusiv calitatea procesuală de martor, în timp ce fapta investigată în cauza penală nr. xxxxxxx privea declarațiile pretins false ale lui Xxxxxx Xxxxxx referitoare la plăcuțele de înmatriculare ale unui alt automobil.

37. Contestatorul a susținut că între infracțiunea investigată, automobilul XXX XXX și bunurile personale ridicate nu ar fi existat o legătură factuală și probatorie suficientă, iar ridicarea telefoanelor mobile, mijloacelor bănești și documentelor nu ar fi fost justificată printr-o necesitate probatorie concretă și individualizată.

38. De asemenea, Anatolie Dumbravă a invocat faptul că, în cadrul aceleiași cauze penale, ar fi fost autorizate percheziții asupra mai multor mijloace de transport, apreciind că investigația privind falsul în declarații ar fi fost utilizată ca pretext pentru desfășurarea unor acțiuni extinse de control asupra transportatorilor de pasageri și colete.

39. Un alt grup de critici a vizat durata indisponibilizării bunurilor. Contestatorul a susținut că menținerea telefoanelor mobile, mijloacelor bănești și documentelor pentru o perioadă îndelungată, fără restituirea lor, constituie o ingerință disproporționată în dreptul de proprietate și în dreptul la respectarea vieții private.

40. În susținerea acestor argumente, contestatorul a invocat art. 8 din Convenția europeană a drepturilor omului și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauzele *Smirnov împotriva Rusiei* și *Gutsanovi împotriva Bulgariei*, referitoare la necesitatea și proporționalitatea percheziților și a măsurilor de ridicare a bunurilor.

41. Contestatorul a criticat și modul de examinare a cererilor și plângerilor formulate prin intermediul avocatului Ion Mazur, susținând că acestea au fost respinse fără o analiză efectivă a argumentelor privind lipsa legăturii dintre bunurile ridicate și fapta penală investigată.

42. Referitor la încheierea judecătorului de instrucție din 23.03.2026, Anatolie Dumbravă a susținut că admiterea parțială a cererii de accelerare impunea organelor de urmărire penală întreprinderea unor măsuri concrete pentru soluționarea problemei restituirii bunurilor, iar nu doar continuarea investigației fără clarificarea efectivă a situației acestora.

43. Contestatorul a acordat o semnificație deosebită faptului că, la 24.03.2026, la o zi după pronunțarea încheierii de accelerare, bunurile au fost ridicate din cauza penală nr. xxxxxxxx în cadrul unui alt proces penal, iar la 30.03.2026 a fost pornită cauza penală nr. xxxxxxxx, în care bunurile au fost ulterior recunoscute în calitate de corpuri delicte.

44. În opinia contestatorului, această succesiune temporală ar demonstra caracterul artificial al noii proceduri penale și ar constitui o modalitate de justificare ulterioară a

menținerii bunurilor ridicate inițial, precum și o formă de represalii pentru exercitarea dreptului de a formula plângeri și cereri în fața autorităților competente.

45. Contestatorul a susținut că Inspecția procurorilor ar fi acordat o importanță determinantă existenței noii cauze penale, fără a analiza suficient legalitatea percheziției inițiale, caracterul proporțional al ridicării bunurilor și obligațiile procurorului de a controla legalitatea acțiunilor organului de urmărire penală.

46. În aceeași ordine de idei, Anatolie Dumbravă a invocat că existența unei autorizări judecătorești și respingerea plângerilor formulate în ordinea art. 313 Cod de procedură penală nu ar exclude, în mod automat, posibilitatea constatării unei abateri disciplinare, întrucât procedura disciplinară urmărește verificarea conduitei profesionale a procurorului.

47. Contestatorul a invocat, de asemenea, pretinsa incidență a art. 38 lit. a), b) și e) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, apreciind că acțiunile și omisiunile procurorului Dumitru Rață ar constitui încălcări ale obligațiilor de serviciu, nerespectarea termenelor procedurale și conduite de natură să afecteze prestigiul Procuraturii.

48. În cadrul ședinței publice a Colegiului de disciplină și etică, contestatorul Anatolie Dumbravă s-a prezentat și a susținut contestația formulată împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 02.06.2026. Poziția sa scrisă cuprinde solicitările de anulare a deciziei și reluare a verificării disciplinare în privința procurorului Dumitru Rață.

49. Procurorul Dumitru Rață, în explicațiile scrise prezentate Inspecției procurorilor, a respins acuzațiile formulate împotriva sa. Acesta a arătat că percheziția din 07.12.2025 a fost efectuată în baza ordonanței organului de urmărire penală din 27.11.2025, a demersului procurorului și a încheierii judecătorului de instrucție din 28.11.2025.

50. Procurorul a susținut că autorizarea percheziției viza inclusiv telefoane mobile, mijloace financiare fără proveniență justificată, înscrisuri și alte valori susceptibile să prezinte relevanță probatorie, astfel încât ridicarea bunurilor identificate în cadrul acțiunii procesuale nu ar fi reprezentat, în opinia sa, o depășire a limitelor autorizării judecătorești.

51. Potrivit explicațiilor sale, la dispunerea ridicării bunurilor, organul de urmărire penală s-a condus de împrejurările de fapt ale cauzei și de materialul probator acumulat, apreciind că obiectele și documentele identificate puteau contribui la stabilirea adevărului în procesul penal.

52. Referitor la cererile și plângerile formulate de avocatul Ion Mazur, procurorul a menționat că acestea au fost examinate și soluționate în termenele prevăzute de lege, iar soluțiile adoptate au fost comunicate reprezentantului petiționarului. Totodată, a invocat faptul că legalitatea percheziției și a actelor procesuale contestate a fost examinată de judecătorul de instrucție, care, prin încheierea din 12.02.2026, a respins plângerile ca neîntemeiate.

53. În ceea ce privește ridicarea automobilului XXX XXX și a coletelor, procurorul a precizat că aceste măsuri au fost dispuse în cadrul procesului contravențional nr. xxx/2025, distinct de cauza penală nr. xxxxxxxx, astfel încât soluționarea chestiunii privind restituirea automobilului nu intra în atribuțiile sale procesuale în cauza penală respectivă.

54. Cu referire la evoluția ulterioară a cauzelor penale, procurorul a invocat faptul că la 24.03.2026 au fost ridicate obiecte și documente din cauza penală nr. xxxxxxxx în cadrul procesului penal nr. xxxxxxxx, iar ulterior a fost pornită cauza penală nr. xxxxxxxx, în care bunurile respective au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte.

55. În susținerea poziției sale, procurorul a arătat că dezacordul petiționarului cu acțiunile și soluțiile procesuale nu echivalează, prin el însuși, cu existența unei abateri disciplinare, iar atragerea la răspundere disciplinară presupune identificarea unor încălcări concrete ale obligațiilor de serviciu, săvârșite cu forma de vinovăție prevăzută de lege.

56. În cadrul ședinței publice a participat și reprezentantul Inspecției procurorilor, inspectorul-șef Mircea Roșioru. Potrivit deciziei contestate, poziția instituțională a Inspecției este că verificarea disciplinară nu a evidențiat încălcări ale obligațiilor de serviciu care să justifice tragerea la răspundere disciplinară a procurorului Dumitru Rață.

57. Colegiul a examinat sesizarea disciplinară formulată de Anatolie Dumbravă, decizia Inspecției procurorilor din 02.06.2026, contestația din 18.06.2026, materialele procedurii disciplinare nr. xxxs/26, explicațiile procurorului Dumitru Rață, actele privind pornirea și desfășurarea urmăririi penale în cauza nr. xxxxxxxx, actele de autorizare și efectuare a percheziției, cererile și plângerile privind restituirea bunurilor, ordonanțele și răspunsurile emise, încheierile judecătorului de instrucție din 12.02.2026 și 23.03.2026, precum și documentele privind ridicarea bunurilor din 24.03.2026, pornirea cauzei penale nr. xxxxxxxx și recunoașterea bunurilor în calitate de corpuri delicte la 31.03.2026.

III. Aprecierea Colegiului de disciplină și etică

58. Colegiul de disciplină și etică este competent să examineze contestația împotriva deciziei Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare, în condițiile art. 49 alin. (4) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și ale prevederilor Regulamentului privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-437/2025 din 23.12.2025.

59. Contestația a fost formulată de Anatolie Dumbravă, autorul sesizării disciplinare nr. xxxs/26, acesta având dreptul de a contesta decizia Inspecției procurorilor privind încetarea procedurii disciplinare. În consecință, Colegiul procedează la examinarea motivelor invocate și la verificarea legalității și temeiniciei deciziei contestate, prin raportare la materialele administrate și la obiectul sesizării.

60. Potrivit art. 36 alin. (2) din Legea nr. 3/2016, procurorii sunt sancționați disciplinar pentru abaterile prevăzute la art. 38 numai dacă acestea au fost săvârșite cu intenție sau neglijență gravă. Art. 38 lit. a) se referă la îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art. 6 alin. (3), iar lit. b) vizează nerespectarea, din motive imputabile procurorului și fără existența unei justificări rezonabile, a dispozițiilor legale privind termenele de îndeplinire a acțiunilor de procedură ori întârzierea în efectuarea acestora.

61. Din decizia contestată rezultă că Inspecția procurorilor a examinat conduita procurorului Dumitru Rață în principal prin prisma art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016, raportat la obligațiile profesionale prevăzute de art. 6 alin. (3) din aceeași lege. Totodată,

au fost verificate aspectele referitoare la respectarea termenelor procedurale și exercitarea atribuțiilor procurorului prevăzute de art. 52 din Codul de procedură penală.

62. Colegiul reține că procedura disciplinară nu constituie o cale de atac suplimentară împotriva actelor procesuale adoptate în cadrul urmăririi penale. Totuși, existența mecanismelor procesual-penale de control nu exclude examinarea conduitei procurorului din perspectiva răspunderii disciplinare, atunci când sunt invocate fapte concrete susceptibile să constituie abateri disciplinare.

63. Prin urmare, examinarea prezentei contestații presupune delimitarea dintre criticile privind legalitatea și temeinicia actelor procesuale, pentru care legea instituie căi proprii de control, și eventualele încălcări ale obligațiilor profesionale imputabile procurorului Dumitru Rață.

64. *Cu referire la autorizarea și efectuarea percheziției,* Colegiul constată că acțiunea procesuală a fost dispusă prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Xxxxxx Xxxxxx din 27.11.2025, iar demersul procurorului Dumitru Rață a fost admis prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 28.11.2025, pronunțată în dosarul nr. xx-xxxx/2025.

65. Din conținutul actelor procesuale rezultă că obiectul percheziției nu era limitat exclusiv la documentele referitoare la plăcuțele de înmatriculare, fiind prevăzute inclusiv telefoane mobile, mijloace financiare fără proveniență justificată, înscrisuri și alte valori susceptibile să prezinte relevanță pentru cauza penală.

66. În aceste condiții, afirmația contestatorului potrivit căreia telefoanele mobile și mijloacele bănești nu ar fi figurat în obiectul autorizării nu este confirmată de actele examinate. Totuși, existența autorizării judecătorești și includerea acestor categorii de bunuri în obiectul percheziției nu exclud obligația organelor competente de a respecta limitele măsurii și principiile necesității și proporționalității.

67. Din perspectivă disciplinară, relevant este dacă materialele administrate indică o conduită concretă imputabilă procurorului Dumitru Rață, prin care acesta ar fi solicitat sau susținut efectuarea unei percheziții lipsite de temei, cu intenție ori neglijență gravă, sau ar fi exercitat necorespunzător atribuțiile de control asupra organului de urmărire penală.

68. Referitor la calitatea procesuală de martor a lui Anatolie Dumbravă, Colegiul constată că această împrejurare este confirmată de materialele cauzei penale nr. xxxxxxxx. Totuși, calitatea de martor nu instituie, prin ea însăși, o interdicție absolută privind efectuarea unei percheziții într-un loc utilizat de persoana respectivă sau ridicarea unor obiecte care ar putea prezenta relevanță probatorie. Determinante rămân existența temeiurilor legale și factuale ale măsurii și respectarea garanțiilor procesuale corespunzătoare.

69. În ceea ce privește executarea percheziției, din materialele examinate rezultă că Anatolie Dumbravă a primit sub semnătură ordonanța privind efectuarea acțiunii procesuale și copia procesului-verbal, iar în rubrica privind obiecțiile participanților nu au fost consemnate obiecții din partea acestuia.

70. Lipsa obiecțiilor formulate la momentul percheziției nu echivalează cu renunțarea la dreptul de a contesta ulterior măsura și nici nu acoperă eventuale încălcări procedurale. Această împrejurare are însă relevanță pentru aprecierea respectării formalităților procedurale, fiind examinată în coroborare cu celelalte înscrisuri administrate.

71. Colegiul reține, de asemenea, că legalitatea percheziției și a măsurilor procesuale conexe a constituit obiectul controlului exercitat de judecătorul de instrucție în procedura prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 12.02.2026, plângerile formulate în interesele lui Anatolie Dumbravă și ale Xxxxxx Xxxxxx au fost respinse ca neîntemeiate.

72. Această încheiere confirmă că actele contestate au fost supuse controlului judecătoresc, fără a exclude automat posibilitatea unei verificări disciplinare distincte. În speță însă, argumentele contestatorului privesc în principal necesitatea percheziției și relevanța bunurilor ridicate, fără a demonstra, prin probele administrate, că procurorul Dumitru Rață ar fi solicitat autorizarea măsurii cu încălcarea gravă a obligațiilor profesionale sau în scopuri străine urmăririi penale.

73. Cu referire la afirmația potrivit căreia cauza penală nr. xxxxxxxx ar fi fost utilizată ca pretext pentru efectuarea unor percheziții asupra mai multor transportatori, Colegiul constată că existența mai multor acțiuni procesuale în cadrul aceleiași investigații nu demonstrează, prin ea însăși, caracterul abuziv al acestora. Fiecare măsură trebuie apreciată în raport cu temeiurile proprii și autorizarea corespunzătoare, iar pentru angajarea răspunderii disciplinare este necesară identificarea unei conduite concrete imputabile procurorului vizat.

74. În privința ridicării automobilului XXX XXX și a coletelor, Colegiul constată că această măsură a fost efectuată în cadrul procesului contravențional nr. xxx/2025, distinct de cauza penală nr. xxxxxxxx. În absența unor date privind o intervenție concretă sau o omisiune imputabilă procurorului Dumitru Rață în cadrul procedurii contravenționale, actele respective nu pot constitui, prin ele însele, temei al răspunderii sale disciplinare.

75. *Cu referire la examinarea cererilor și plângerilor,* Colegiul constată că Inspecția procurorilor a verificat înregistrarea acestora, actele prin care au fost soluționate și comunicarea răspunsurilor către avocatul Ion Mazur.

76. Astfel, cererea de recuzare a ofițerului de urmărire penală Xxxxxx Xxxxxx a fost soluționată prin ordonanța procurorului Dumitru Rață din 15.12.2025, iar plângerile privind percheziția și ridicarea bunurilor au fost soluționate prin ordonanța din 23.12.2025. Cererea din 19.02.2026 privind restituirea bunurilor și accelerarea urmăririi penale a fost soluționată prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 04.03.2026, procurorul Dumitru Rață exprimându-și poziția prin adresa din 05.03.2026.

77. Raportând aceste împrejurări la prevederile Codului de procedură penală privind soluționarea cererilor și plângerilor, Colegiul constată că Inspecția a examinat criticile referitoare la pretinsa inacțiune a procurorului și la nerespectarea termenelor procedurale, stabilind că actele de soluționare au fost adoptate și comunicate în termenele prevăzute de lege.

78. Totodată, Colegiul subliniază că respectarea termenelor procedurale și comunicarea soluțiilor constituie obligații distincte de cerința motivării actelor adoptate. În prezenta cauză, Inspecția procurorilor a reținut că ordonanțele procurorului Dumitru Rață conțineau elemente de motivare în fapt și în drept, iar ordonanța din 23.12.2025 a constituit obiect al controlului judecătoresc exercitat în cadrul procedurii finalizate prin încheierea din 12.02.2026.

79. În compartimentul referitor la motivarea ordonanțelor, Inspecția procurorilor face referire la ordonanța din 23.01.2025, în timp ce din celelalte considerente ale

deciziei și din materialele procedurii disciplinare rezultă că plângerile formulate în urma percheziției din 07.12.2025 au fost soluționate prin ordonanța procurorului Dumitru Rață din 23.12.2025. Colegiul constată această neconcordanță în indicarea datei actului procesual și reține că, pentru examinarea criticilor privind soluționarea plângerilor, relevantă este ordonanța din 23.12.2025, identificată în materialele procedurii disciplinare.

80. În consecință, Colegiul reține că Inspecția a verificat aspectele privind înregistrarea, soluționarea, comunicarea și motivarea actelor procurorului, iar dezacordul contestatorului cu soluțiile adoptate nu demonstrează, prin el însuși, existența unei abateri disciplinare.

81. *Cu referire la executarea încheierii judecătorului de instrucție din 23.03.2026*, Colegiul constată că aceasta a admis parțial cererea de accelerare a urmăririi penale și a obligat organul de urmărire penală să adopte, în termen rezonabil, o soluție privind posibilitatea restituirii bunurilor ridicate la 07.12.2025.

82. Din dispozitivul încheierii rezultă că instanța nu a dispus restituirea imediată și necondiționată a bunurilor și nici nu a stabilit termenul de cinci zile solicitat de petiționari. Totuși, obligația de accelerare a urmăririi penale și obligația de a adopta o soluție referitoare la posibilitatea restituirii bunurilor reprezintă aspecte distincte, care trebuie apreciate în raport cu împrejurările cauzei.

83. Inspecția procurorilor a reținut că intervalul de 53 de zile dintre pronunțarea încheierii din 23.03.2026 și trimiterea cauzei penale nr. xxxxxxxx în judecată, la 15.05.2026, corespunde noțiunii de termen rezonabil.

84. Colegiul observă că finalizarea urmăririi penale într-un termen considerat rezonabil constituie o împrejurare relevantă, dar nu demonstrează automat executarea obligației distincte privind soluționarea posibilității restituirii bunurilor. Această chestiune trebuie examinată și prin raportare la actele adoptate ulterior cu privire la bunurile respective.

85. Potrivit constatărilor Inspecției procurorilor, întemeiate pe actele prezentate în cadrul verificării disciplinare, prin trei ordonanțe emise de ofițerul de urmărire penală Xxxxxx Xxxxxx la 31.03.2026, bunurile ridicate prin procesul-verbal din 24.03.2026 au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte și anexate la materialele cauzei penale nr. xxxxxxxx.

86. Această evoluție procesuală a determinat modificarea cadrului în care urma să fie examinată păstrarea sau restituirea bunurilor. Totuși, recunoașterea bunurilor în calitate de corpuri delicte într-o cauză penală distinctă nu constituie, prin ea însăși, o confirmare retroactivă a legalității tuturor măsurilor anterioare și nici nu exclude posibilitatea contestării actelor respective prin mijloacele prevăzute de lege.

87. Din perspectiva prezentei proceduri disciplinare, Colegiul trebuie să stabilească dacă împrejurările respective demonstrează o acțiune sau inacțiune imputabilă procurorului Dumitru Rață, săvârșită cu intenție sau neglijență gravă, prin care acesta ar fi încălcat obligațiile profesionale referitoare la executarea încheierii judecătorești și controlul legalității urmăririi penale.

88. Materialele administrate nu evidențiază un act prin care procurorul Dumitru Rață ar fi refuzat explicit executarea încheierii din 23.03.2026 și nici probe suficiente că acesta ar fi dispus transferarea bunurilor într-o altă cauză penală în scopul eludării obligațiilor stabilite de judecătorul de instrucție.

89. Prin urmare, deși intervalul de 53 de zile nu poate constitui singurul argument privind executarea încheierii, evoluția documentată a bunurilor și lipsa unor probe privind o conduită culpabilă concretă a procurorului nu permit constatarea, în limitele prezentei proceduri, a unei abateri disciplinare imputabile acestuia.

90. *Cu referire la pretinsul caracter represiv al pornirii cauzei penale nr. xxxxxxxx,* Colegiul constată că succesiunea temporală dintre încheierea din 23.03.2026, ridicarea bunurilor din 24.03.2026, pornirea noii cauze penale la 30.03.2026 și recunoașterea bunurilor în calitate de corpuri delicte la 31.03.2026 rezultă din actele examinate.

91. Totuși, apropierea temporală dintre aceste evenimente nu demonstrează, prin ea însăși, existența unor represalii pentru exercitarea drepturilor procesuale de către Anatolie Dumbravă. O asemenea concluzie ar necesita elemente suplimentare care să stabilească o legătură concretă între demersurile contestatorului și o conduită abuzivă imputabilă procurorului Dumitru Rață.

92. Din materialele administrate rezultă că ridicarea obiectelor și documentelor din 24.03.2026, pornirea cauzei penale nr. xxxxxxxx și recunoașterea bunurilor în calitate de corpuri delicte au fost realizate prin acte ale organului de urmărire penală din cadrul Inspectoratului Național de Investigații.

93. Totodată, din constatările expuse în decizia Inspecției procurorilor din 02.06.2026 rezultă că, la data de 30.03.2026, în temeiul materialelor procesului penal nr. xxxxxxxx, organul de urmărire penală al Direcției urmărire penală a Inspectoratului Național de Investigații a dispus pornirea urmăririi penale în baza art. 241 alin. (2) lit. b), f) și art. 249 alin. (2) lit. a) din Codul penal, cauzei fiindu-i atribuit numărul xxxxxxxx. În aceste circumstanțe, nu poate fi reținută, exclusiv pe baza succesiunii temporale, concluzia că noua cauză penală ar fi fost inițiată numai pentru justificarea menținerii bunurilor ridicate anterior.

94. Această apreciere nu reprezintă însă o constatare definitivă asupra legalității pornirii noii cauze penale sau asupra temeiniciei recunoașterii bunurilor în calitate de corpuri delicte, aceste aspecte fiind supuse mecanismelor de control prevăzute de Codul de procedură penală.

95. Colegiul observă că Inspecția procurorilor a reținut, în decizia contestată, că absența unui act de control ierarhic superior sau judecătoresc asupra regimului juridic al bunurilor recunoscute în calitate de corpuri delicte induce premisa conformității acestuia cu legea.

96. Totuși, absența unui asemenea act nu echivalează cu stabilirea definitivă a legalității măsurilor. Pentru soluționarea prezentei contestații, relevantă rămâne existența unor indicii concrete privind încălcarea obligațiilor profesionale de către procurorul Dumitru Rață, iar materialele examinate nu demonstrează că acesta ar fi determinat adoptarea actelor procesuale ulterioare în scopul evitării restituirii bunurilor.

97. *Cu referire la caracterul pretins incomplet al verificării disciplinare,* Colegiul constată că, contrar susținerii contestatorului, decizia Inspecției procurorilor nu s-a întemeiat exclusiv pe existența noii cauze penale nr. xxxxxxxx.

98. Din motivarea deciziei din 02.06.2026 rezultă că Inspecția a examinat cadrul legal al autorizării și efectuării percheziției, respectarea formalităților procesuale, înregistrarea și soluționarea cererilor și plângerilor, motivarea actelor procurorului și executarea încheierii judecătorului de instrucție din 23.03.2026.

99. Existența noii cauze penale și recunoașterea bunurilor în calitate de corpuri delicte au fost analizate în legătură cu situația juridică a bunurilor la momentul adoptării deciziei disciplinare, fără a constitui singurele împrejurări pe care s-a întemeiat soluția de încetare.

100. În ceea ce privește jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului invocată de contestator, Colegiul reține importanța standardelor privind legalitatea, necesitatea și proporționalitatea percheziților și a măsurilor de indisponibilizare a bunurilor. Aceste standarde impun autorităților asigurarea unui raport rezonabil între interesul public urmărit prin desfășurarea investigației penale și protecția drepturilor persoanelor afectate.

101. Totodată, aplicarea lor la o situație concretă presupune examinarea circumstanțelor factuale și procesuale specifice. Simpla invocare a unei hotărâri a Curții Europene nu demonstrează automat existența unei abateri disciplinare săvârșite de procuror, în lipsa stabilirii elementelor unei conduite imputabile acestuia.

102. Cu referire la invocarea art. 13 din Convenția europeană a drepturilor omului, Colegiul constată că Anatolie Dumbravă a utilizat mai multe mecanisme procedurale pentru contestarea măsurilor și soluțiilor adoptate, inclusiv plângeri adresate procurorului, plângeri în baza art. 313 Cod de procedură penală, cererea de accelerare a urmăririi penale și procedura disciplinară.

103. Faptul că unele dintre aceste demersuri au fost respinse sau nu au condus la rezultatul urmărit de petiționar nu demonstrează, prin sine însuși, inexistența unui remediu efectiv și nici nu constituie dovada unei conduite disciplinare necorespunzătoare a procurorului.

104. Referitor la pretinsa incidență a art. 38 lit. a), b) și e) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, Colegiul constată că autorul contestației raportează aceste prevederi la caracterul pretins ilegal al percheziției, durata indisponibilizării bunurilor, modul de examinare a cererilor și plângerilor și presupusa folosire a noii cauze penale pentru justificarea măsurilor anterioare.

105. Pentru constatarea unei abateri disciplinare este însă necesară identificarea unei obligații profesionale concrete, a unei acțiuni sau inacțiuni imputabile procurorului și a formei de vinovăție cerute de lege. Existența unor divergențe privind necesitatea percheziției, relevanța bunurilor ridicate sau soluțiile procesuale adoptate nu este suficientă, în absența unor probe care să demonstreze săvârșirea unei abateri disciplinare.

106. Colegiul reține că independența procesuală a procurorului nu constituie o imunitate disciplinară, dar nici nu permite transformarea procedurii disciplinare într-un mecanism paralel de contestare a oricărei soluții procesuale cu care un participant la proces nu este de acord.

107. În acest context, relevant pentru soluționarea prezentei contestații este dacă Inspecția procurorilor a identificat și verificat aspectele esențiale ale sesizării și dacă argumentele contestatorului demonstrează existența unor deficiențe care să justifice anularea deciziei și reluarea procedurii disciplinare.

108. Colegiul constată că Inspecția procurorilor a examinat sesizarea și înscrisurile relevante, a solicitat explicațiile procurorului Dumitru Rață, a verificat actele de autorizare și efectuare a percheziției, cererile și plângerile formulate, ordonanțele și

răspunsurile emise, încheierile judecătorului de instrucție, precum și evoluția situației juridice a bunurilor ridicate.

109. Prin urmare, aspectele esențiale ale sesizării au fost identificate și supuse verificării, iar contestația nu relevă omisiuni determinante ale Inspecției care să impună anularea deciziei contestate. Obligația unei verificări complete și obiective nu presupune reluarea integrală a urmăririi penale sau administrarea tuturor probelor care ar putea prezenta relevanță pentru soluționarea cauzelor penale.

110. Totodată, solicitările privind restituirea bunurilor și verificarea eventualelor infracțiuni săvârșite de alte persoane urmează să fie examinate de autoritățile competente, în procedurile prevăzute de lege, neputând fi soluționate în mod direct prin prezenta hotărâre disciplinară.

111. Examinând în ansamblu motivele contestației, decizia Inspecției procurorilor din 02.06.2026 și materialele procedurii disciplinare nr. xxxs/26, Colegiul constată că argumentele invocate de Anatolie Dumbravă nu sunt de natură să răstoarne concluzia Inspecției privind lipsa temeiului de tragere la răspundere disciplinară a procurorului Dumitru Rață.

112. Inspecția procurorilor a verificat aspectele esențiale ale faptelor sesizate, a examinat actele procesuale relevante, explicațiile procurorului, cererile și plângerile formulate și încheierile judecătorului de instrucție, iar materialele administrate nu demonstrează existența unei conduite imputabile procurorului Dumitru Rață care să întrunească elementele unei abateri disciplinare săvârșite cu intenție sau neglijență gravă.

113. În consecință, Colegiul de disciplină și etică concluzionează că contestația formulată de Anatolie Dumbravă urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar decizia Inspecției procurorilor din 02.06.2026, prin care a fost dispusă încetarea procedurii disciplinare nr. xxs/26 în privința procurorului Dumitru Rață, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară, urmează a fi menținută.

114. Pornind de la considerentele expuse, în urma deliberării și exprimării votului de către membrii Colegiului prezenți la ședință, cu 5 voturi „pro” și 0 voturi „contra”, în conformitate cu prevederile art. 49 alin. (4) și art. 85 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, pct. 80–83 și pct. 84 alin. (1) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-437/2025 din 23.12.2025, Colegiul de disciplină și etică –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația domnului Anatolie Dumbravă împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 02.06.2026, adoptată în procedura disciplinară nr. xxxs/26 în privința procurorului din Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Dumitru Rață.

2. A menține decizia Inspecției procurorilor din 02.06.2026, prin care a fost dispusă încetarea procedurii disciplinare nr. xxxs/26 în privința procurorului Dumitru Rață, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

3. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, în directoriul Colegiului de disciplină și etică, subdirectoriul Hotărâri.

4. Hotărârea se comunică participanților la procedura disciplinară.

5. Hotărârea poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului de disciplină și etică, în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării.

Președinte al Colegiului
de disciplină și etică ***semnat*** **Alexandru LOZAN**